

EDITORIAL

UNA DIADA MULTITUDINÀRIA

L'Onze de Setembre està aquí de nou. Després del parèntesi estival, la ciutat torna a retrobar-se amb la seva activitat quotidiana amb dues fites ja tradicionals al mes de setembre, la Festa Major de Bellvitge i la celebració de la Diada. Des que el 1996, L'Hospitalet va decidir tornar a commemorar a la ciutat l'Onze de Setembre, aquesta jornada institucional i cultural ha anat prenent cos fins a constituir un autèntic esdeveniment de ciutat. Any rere any augmenta el nombre d'organitzacions que realitzen la seva ofrena floral a la plaça de l'Ajuntament, per a la qual es va inaugurar l'any passat un nou monument dedicat a la memòria de Rafael Casanova. Enguany, 170 entitats han confirmat la seva participació en l'ofrena que omple de gom a gom la plaça de l'Ajuntament com en poques ocasions.

Però la celebració de l'Onze de Setembre també ha recuperat el seu caire institucional a L'Hospitalet amb la recepció oficial que es convoca al vespre i que comparteix cada any l'esperit de la Diada amb representants de les principals institucions catalanes. L'exconseller Macià Alavedra, que va assistir en nom del president de la Generalitat Jordi Pujol; el president del Parlament de Catalunya, Joan Reventós, i enguany, el president de la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Joan Clos.

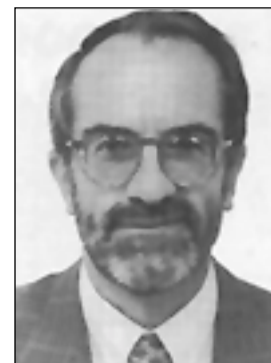
La convocatòria d'aquests actes ha permès recuperar la celebració de l'Onze de Setembre, però el que realment ha fet possible que la Diada sigui un esdeveniment a la ciutat ha estat l'esperit participatiu del moviment associatiu i de la població de L'Hospitalet que un cop més ens mostra que la nostra força és la nostra gent.

LA FIRMA

NO CORRIS, UTILITZA EL CINTURÓ. I VIU!

Antoni Riu

Cap provincial de Trànsit de Barcelona

S'acaba l'estiu i tot recobra la normalitat. Ja van quedant enrere els records de les vacances. Els carrers s'han tornat a omplir i aparcar torna a ser difícil! I és que, de mica en mica, tots hem anat tornant a casa, a la feina...Tots? Malauradament no. Una vegada més el període de descans s'ha convertit per a moltes famílies en dies de tragèdia. I és que, només durant els mesos de juliol i agost, 120 persones han perdut la vida a les carreteres de Catalunya. I des de començament d'any el nombre de víctimes mortals passa de 370.

Les desgràcies passades ja no tenen solució. Només podem lamentar-les. La seva anàlisi ens serveix, però, per constatar fins a quin punt podien haver-se evitat si els seus protagonistes haguessin fet les coses amb una mica de cura.

Aquest any hi ha dues qüestions fonamentals que ens han de fer reflexionar. La primera és que amb menys accidents que l'any passat el nombre de víctimes és, en canvi, molt més elevat. Molts i molts accidents amb 4, 5 i fins i tot 6

víctimes mortals. I per què? Doncs perquè cada vegada hi ha més gent que corre massa. I com molt bé sabem, quan augmenta la velocitat creix el risc, augmenta el nombre d'accidents, i en són pitjors les conseqüències. És evident que si continuem conduint a velocitat excessiva no aconseguirem que disminueixi el nombre de víctimes.

Un segon element de reflexió és que desenes i desenes de persones han perdut la vida només perquè no han tingut la precaució de cordar-se el cinturó de seguretat. Mai ens hem de posar excuses per no fer-lo servir; ni que el desplaçament és curt, ni que es viatja al seient de darrere, ni que no correrem gaire, ni que els guàrdies no ho denunciïn... Cinquanta persones podien haver resultat sanes i estalvies. Es van buscar una excusa per no cordar-se el cinturó i avui no ho poden explicar. Aquest nou curs que ara comença, per què no fem les coses ben fetes? Ja ho saps: No corris, utilitza el cinturó. I VIU!

PERSONAL E INTRANSFERIBLE

NO SOM TAN DIFERENTS

Josep Pernau

Periodista

La informació potser ens farà perdre el complex d'inferioritat que hem tingut sempre envers la resta d'Europa. Més enllà dels Pirineus, no tot és tan suau, civilitzat i amable com ho veia amb ulls idealitzadors de poeta Salvador Espriu. Pel que podem comprovar, en aquesta dissortada terra del sud europeu no som tan diferents.

A França i a Alemanya s'aixequen banderes d'intolerància contra africans i turcs i, encara que els que les exhibeixen amb orgull són minoria, el fenomen resulta preocupant; al teòricament flemàtic Regne Unit, a Irlanda del Nord, s'assassina a tres nens per diferències religioses, precisament en el moment en què sembla que es podria acabar un conflicte que, a la fi del mil·lenni, ens evoca guerres i conflictes medievals. I a les que creïem moderades Bèlgica i Holanda es descobreixen xarxes de pederastes per Internet que treuen profit ignomínies de les imatges de nadons violats i de pornografia infantil.

La majoria de gent d'aquests països se sent avergonyida i veu amb sorpresa que no tot és tan complaent a casa seva i que amb ella conviu una minoria abjecta i fastigosa. Això els fa mal, perquè danya la seva imatge col·lectiva. Però també ens en fa a nosaltres. Uns quants energúmens ens trenquen el model de què al nord dels Pirineus impera l'ordre, la cultura i la civilització. I això és el que més ens ha de doldre, perquè havíem idealitzat aquells pobles, en els que només veïem moderació. Volíem ser com ells i segurament ho som.

Aquí i allí les majories s'avergonyeixen de certs comportaments humans d'alguns dels seus conciutadans. Al cap i a la fi, es demostra que de poca-vergonyes n'hi ha a tot arreu. No ha de ser un consol per a nosaltres, sinó la constatació que per a la condició humana no hi ha diferència entre fronteres. Diguin el que diguin, els paisatges plàcids no fan a la gent serena i civilitzada.

CIUTADANS

L'HOSPITALET publica a cada número l'opinió d'alguns dels nostres conciutadans a l'entorn dels temes més diversos. Els entrevistats, als quals agraïm la seva col·laboració, són triats a l'atzar.

Què li semblen els autobusos de pis baix?

Irene Fernández
administrativa

Aquests autobusos són fabulosos. Vaig moltes vegades a Barcelona, a la zona de Diagonal, i em va molt bé perquè estic operada de l'esquena i sempre vaig a comprar amb un carret. Els conductors són molt simpàtics i sempre que vaig carregada abaixen la plataforma. Potser haurien d'arribar fins al centre de Barcelona.

Mohamed Mohamed
pensionista

Des que visc a L'Hospitalet els utilitzo sempre i és d'admirar que els minusvàlids tinguin la possibilitat de pujar a l'autobús amb la plataforma que es desplega damunt la vorera. Potser l'únic inconvenient és la climatització. En alguns fa molta calor i en d'altres massa fred, però en general molt bé. Els comentaris que sento són favorables.

M. Carmen San Nicolás
cangur

Utilitzo els autobusos tres o quatre cops al dia entre Collblanc, La Farga i La Remunta perquè faig de cangur d'un nen de 18 mesos i em van molt bé perquè amb la plataforma puc pujar el nen amb el cotxet i no cal plegar-lo. Ara al setembre, que ja el porto a la llar d'infants, el trajecte és perfecte, molt còmode i amb l'ambient fresquet.

L'Hospitalet

Diari Informatiu de la Ciutat

Edita: La Farga GEMSA
Adreça: c/ Barcelona, 2
Tel. 93 261 53 30 Fax 93 338 43 97
E-mail: radiolh@lafarga.com
Direcció: Cristina Sánchez
Redacció: Rosa Salguero, Pilar Gonzalo, Marga Solé; **esports:** Enrique Gil; **disseny i maquetació:** E. Ortiz; **fotografia:** Juan Valgañón; **infografia:** Julià Giménez; **disseny capçalera:** Comunicació i Imatge.
Publicitat: Tel. 93 261 52 00
Imprimeix: C. G. Canigó S.L.
Tiratge: 100.000 exemplars
D.L. 36444-94

Aquesta publicació no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors i columnistes.